

TMINSKI MODRI VETERAN 47

**SPOZNAJMO SE
UTRINKI OD ZADNJE ŠTEVILKE
ZGODOVINA— PRISPEVKI**

**ŠTATUS VETERANA
ŠPORT ZA STAREJŠE
BREZ NJIH BI NAM ŠLO TEŽJE**

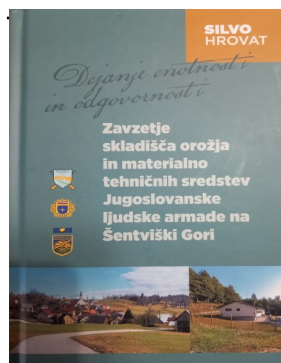
GONJAČE

NOV VAS

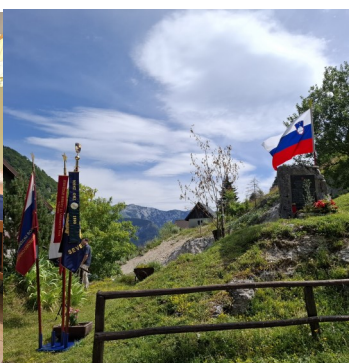
ŠENTVIŠKA GORA

KNJIGA

SOLKAN

PLANINA LOM

CERJE—TRIGLAV

POKLJUKA

MOST NA SOČI

VOLČANSKI RUTI

SREČANJE POHODNIKOV

"Bodi ti zmeraj jasno, da je tvoj košček zemlje prav tako dober, kot drugi kraji na svetu, in da imaš tu vse tisto, kar na vrhovih gora ali ob morju ali kjerkoli." Mark Avrelij

SPOZNAJMO SE

NAGOVOR UREDNIKA

Tudi letos hitro nabiramo gradivo in spremljamo delo pododbora Tolmin, ter pomembnejše novice od društva in združenja. Osnova glasila je ostaja enaka kot v vseh številkah do sedaj.

Trudimo se, da bi vas seznanjali z novostmi. Moram pa se zahvaliti Eriki GERBEC, Igorju VEZOVIK in Vidu ŠIBELJA, ki prispevajo večino fotografij, Kiri B. TALJAT, Igorju VEZOVIKU, Konradu ZEMLIČU in ostalim, ki prispevate članke in fotografije

Zaradi ekonomičnosti in ekološke osveščenosti boste člani, ki imate elektronsko pošto (EP), še naprej dobivali glasilo po njej. Člani, kateri nimate EP pa po pošti.

Zaželeni so prispevki članov. Pisanja bom objavljaj v celoti in z navedbo avtorja. Žaljivih člankov ne bom objavljaj. Članke, pisma oz. komentarje pošljite na mojo EP **komar.dusan1@gmail.com** ali na moj naslov **KOMAR Dušan, Trg 1. maja 4a, 5220 Tolmin.**

Avtor in urednik KOMAR Dušan

SLOVARČEK

DVSSP—Društvo veteranov SEVER severne primorske

ZPVDs—Združenje policijski veteranskih društev SEVER

OZVVS—Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo

ZBV NOB BKT—Združenje borcev za vrednote NOB Bovec, Kobarid, Tolmin

OZSČ—Območno združenje slovenskih častnikov

SV—Slovenska vojska

MORS—Ministrstvo za obrambo republike Slovenije

MNZ—Ministrstvo za notranje zadeve

VCP—Vadbeni center Policije

PM—postaja milice

PP—Policijska postaja

PVD—Policijsko veteransko društvo

PODATKI O GLASILU:

Letnik: 2026

Številka: 47

Datum izdaje: 16 .08 .2026

Število E prejemnikov: 104

Število tiskanih izvodov: 10

STATUS VETERANA

V našem pododboru imajo vsi člani, ki imajo pravico po sedanji zakonodaji do statusa veterana, status urejen, zato ne bom te teme obravnaval več široko. Ko bodo kakršnekoli spremembe boste o njih obveščeni po EP in kasneje tudi v glasilu.

PRAVICE VOJNEGA VETERANA – SPREMEMBE

Ko vojni veteran dopolni 50. let starosti mu pripadajo naslednje pravice:

- plačila dodatnega zdravstvenega zavarovanja (starost 50 let)
- veteranskega dodatka (osnova za ugotavljanje pravice do veteranskega dodatka in določanje njegove višine je 693,23 €);
- dodatka za pomoč in postrežbo, če ga ne more uveljaviti po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;
- letnega prejemka (če je odlikovanec z najvišjim državnim odlikovanjem, organizator narodne zaščite);
- brezplačne vožnje (če je odlikovanec z najvišjim državnim odlikovanjem, organizator narodne zaščite), in sicer z avtobusom ali vlakom na ozemlju Republike Slovenije štiri krat na leto;
- klimatsko zdravljenje—enaka zakonodaja kot za vojne invalide
- pogrebne (Ob smrti vojnega veterana organizatorja narodne zaščite ali odlikovanca z najvišjim državnim odlikovanjem, lahko uveljavi pravico do pogrebne oseba, ki oskrbi pogreb v višini, kot določa Zakon o vojnih veteranih. Oseba, ki krije stroške prevoza posmrtnih ostankov zgoraj navedenega umrlega vojnega veterana od kraja smrti do kraja pokopa (na ozemlju Republike Slovenije), ima pravico do povračila dejanskih stroškov prevoza.); in
- pokojninsko dobo.

Podrobne podatke lahko dobite na UE Tolmin. Lahko se z vprašanji obrnete tudi name in vam bom poskušal odgovoriti po svojih zmožnostih.

»SE ŠE SPOMINITE«

Ker novih prispevkov za to temo še vedno ni, bom nadaljeval s to rubriko ko se bo pojavila nova tema.

DOGODKI KATERE SMO IZVEDLI, ALI SE JIH UDELEŽILI OD PREJŠNJE ŠTEVILKE

SLOVESNOST V GONJAČAH

Tudi v Brdah je bila organizirana slovesnost ob 35. obletnici vojne za Slovenijo in dogodkih, ki so se odvijali na tem področju. V torek 30.6.2026 ob 18.00 uri jo je organiziralo naše društvo v sodelovanju z vaško skupnostjo Vrhovlje pri Kojsem in OZVVS Brda ob spominskem obeležju, ki se nahaja ob lokalni cesti na Vrhovlje —Sabotin. Po postroju praporščakov sta prisotne nagovorila Jože ABRAMIČ predsednik OZVVS Brda in predsednik našega društva Angel VIDMAR. Slavnostni govorec je bil Zvonimir KRISTANČIČ - komandant Briškega odreda. Spomni na vrednote osamosvojitve, pomen domoljubja ter odgovornosti do države. In opozoril na izzive sodobnega časa. S kulturnim programom so dogodek obogatili Pihalni orkester Brda in harmonikaš Jan.

Tekst D. KOMAR, fotografije spletni strani DVSSP in OZVVS Brda.

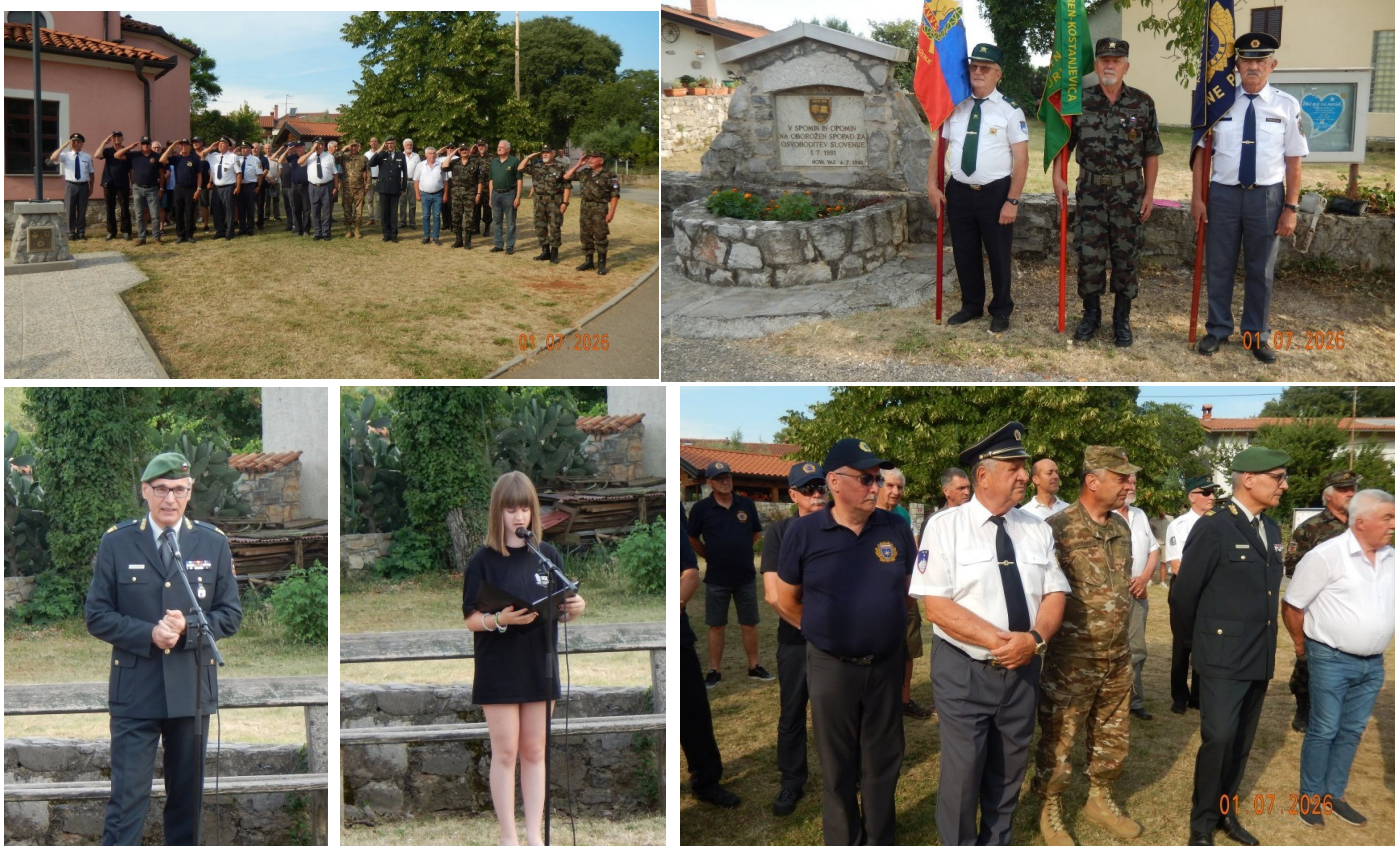

SLOVESNOST V NOVI VASI NA KRASU

V sredo, 1. julija 2026 ob 18.00 uri je bila slovesnost v Novi vasi na Krasu v spomin na dogodke, ki so se tu odvijali 1991. 1. julija 1911 so enote TO in Milice blokirale stražnico. Poveljnik stražnice je prišel groziti, da bo razstrelil vas. Po krajšem spopadu, v katerem je poveljnik stražnice padel, so se vojaki uvali in predali stražnico. Na tem mestu sedaj stoji spomenik in drog z zastavo.

Letos je organizacija dogodka pripadla OZVVS Veteran Nova Gorica, ki je v sodelovanju z našim društvom, občino Miren — Kostanjevica in KD Opatje selo. Po postroju praporov in dvigu zastave je prisotne pozdravil podžupan občine Miren — Kostanjevica Zvonko FERFOLJA. Slavnostni govorec je bil brigadir Slovenske vojske David HUMAR. Dogodek so popestrili članice in člani prosvetnega društva »KRAS« Opatje selo.

Tekst D. KOMAR, fotografije spletna stran društva.

SLOVESNOST NA ŠENTVIŠKI GORI OB 35. LETNICI ZASEDBE SKLADIŠČA JLA

V soboto 4. julija 2026 ob 11.00 uri v so člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Gornje Posočje in našega društva veteranov SEVER Severne Primorske pri spominskem obeležju obeležili 35. obletnico zasedbe skladišča JLA na Šentviški gori. Dne 30.06.1991 se je poveljujoči v skladišču Emir AHMIČ, po pogajanjih s pripadniki TO, ki so obkolili skladišče, predal skupaj z vojaki. Tako je bilo skladišče zavzeto brez strela in žrtev.

Po prihodu praporščakov in dvigu zastave ob Slovenski himni je moderator pozval prisotne k minuti zbranosti za vse že pokojne veteranke in veterane. V nadaljevanju je prisotne v imenu organizatorjev pozdravil predsednik OZVVS Gornje Posočje Igor RUTAR, v imenu ZVVS podpredsednik Jožko ČLEKOVIČ, v imenu ZPVD SEVER podpredsednik in predsednik našega društva Angel VIDMAR in v imenu občine Tolmin podžupan Tomaž ŠTENKLER. V nadaljevanju so nastopili učenci podružnične šole Šentviška Gora in oktet Vrtnica iz Nove Gorice. Slavnostni govorec je bil Silvo HORVAT aktivni udeleženec pogajanj in prevzema skladišča in avtor knjige »Zavzetje skladišča orožja in materialno tehničnih sredstev Jugoslovanske ljudske armade na Šentviški Gori«. V govoru je spomnil na takratne dogodke in na potek nastanka knjige. Pred zaključkom prireditve sta Igor RUTAR in Angel VIDMAR podelila pakete LD Šentviška Gora, KS Šentviška Gora in miličnikom Postaje milice Tolmin za pomoč, sodelovanje, varovanje prevozov, i.t.d., ter Emirju AHMIČ-u za razumno in odgovorno odločitev, ko je predal skladišče. Priznanja pa sta podelila prevoznikom, ki so opravljali prevoze orožja in streliva iz skladišča Branku JEKLIN, Rajku PODGORNIK, Slavku MRAK, Baldomirju POLJAK, Iztoku POLJAK in Albinu POLANCU. Marku LAPANJA za prevoz zajetih vojakov in Iztoku SELJAKU za delo v zvezi varovanja skladišča po zavzetju. Po končani prireditvi je bilo druženje poleg Gallusove dvorane na Šentviški gori.

Tekst D. KOMAR, fotografije M. ŽELE.

KNJIGA O ZASEDBI SKLADIŠČA JLA NA ŠENTVIŠKI GORI

V soboto 4. julija 2026 so člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Gornje Posočje in našega društva veteranov SEVER Severne Primorske ob praznovanju 35. obletnice zasedbe skladišča predstavili knjigo »Dejanje enotnosti in odgovornosti - Zavzetje skladišča orožja in materialno tehničnih sredstev Jugoslovanske ljudske armade na Šentviški Gori«.

Vse skupaj se je pričelo 14. oktobra 2025 ko je Silvo HROVAT iz OZVVS Gornje Posočje v sejni sobi Obrtne zbornice v Tolminu organiziral razgovor o dogodkih pred, med in po zavzetju skladišča JA na Šentviški gori. Na razgovor so bili povabljeni sodelujoči v aktivnostih iz TO in Milice. Pripadnike Milico smo zastopali takratni pomočnik komandirja PM Tolmin Aleksander VONČINA, Branko ŽELE in Dušan KOMAR. V pogovoru, ki je trajal kar 4 ure in pol, so bila podana tudi nekatera nova dejstva oz. tudi novi pogledi na dogodke. Ugotovljeno je bilo, da ni znana točna količina sredstev v skladiščih, da ni dokumentacije o odpeljanih sredstvih. Dogovorjeno je bilo da bo HROVAT izdelal povzetek razgovora. To je tudi storil, obenem pa se je pojavila ideja, da bi zbrane podatke strnili v knjigo. Veliko večino dela je prevzel Silvo HORVAT in v dobrih 9 mesecih od pogovora je nastala knjiga, ki s pričevanji akterjev odstira že znana dejstva in okoliščine. Je pa tudi nekaj novih oz. svežih trditev.

Knjiga, katere soizdajatelj je naše društvo, bo lahko služila kot temelj za morebitne zgodovinske razprave, pa tudi za spomin na dogodke iz polpretekega časa.

Tekst in fotografije D. KOMAR.

STRELSKA TEKMA Z ZRAČNO PUŠKO

V soboto, 4. julija 2026 je Društvo vojnih invalidov severne Primorske organiziralo 24. strelsko tekmovanje z zračno puško ob Dnevu borca. Iz našega društva sta se prijavi dve ekipi in sicer prva v sestavi GROSAR Aleksander, ČUŠIN Matej in ZLODEJ Marjan in druga v sestavi BASKAR Alojz, HROSAR Bruno in CVEK Stanislav. Med 11. ekipami je prva ekipa zasedla prvo mesto, druga pa 6. mesto. Med posamezniki je med 35. tekmovalci zmagal GROSAR Aleksander, ČUŠIN je bil 9., BASKAR 10, ZLODEJ 11, GROSAR B. 14. in CVEK 30.

ČESTITKE.

Tekst D-KOMAR, fotografije spletna stran društva.

SLOVESNOST NA PLANINI LOM

Ob spominskem obeležju na planini Lom je dne 5.7.2026 potekala slovesnost v spomin na padle partizane, s katero smo počastili njihov pogum, žrtvovanje in prispevek v boju za svobodo.

Zbranim je letos spregovoril gospod Vojko Žagar, domačin iz Poljubinja. V svojem govoru je poudaril pomen upora proti okupatorju ter izpostavil boj za ohranitev slovenskega jezika, kulture in narodne identitete. Spomnil je na vrednote poguma, solidarnosti in odgovornosti, ki ostajajo pomembne tudi v današnjem času.

Svoj prispevek k spoštljivemu vzdušju dogodka je dodala družina Kavčič iz Tolmina, ki nam je doživeto zapela nekaj slovenskih pesmi.

Dogodka, ki je potekal v duhu spoštovanja zgodovinskega spomina in ohranjanja vrednot, ki jih predstavljajo boj za svobodo, slovenski jezik in kulturna dediščina, smo se udeležili tudi člani našega društva iz pododbora Tolmin.

Tekst in fotografije Kira BIŠČANIN TALJAT.

7. JULIJ 1991

Najbrž se bo kdo vprašal zakaj je datum 07. julij pomemben. Pa je še kako pomemben, saj je bilo leta 1991 konec vojne – konec sovražnih aktivnosti med pripadniki JA na eni strani in TO in Milice na drugi strani. Torej ta dan lahko obeležimo kot konec vojne za samostojno Slovenijo. Pa naj dodam malo zgodovine.

Slovenska osamosvojitvena vojna ali vojna za Slovenijo, znana tudi kot desetdnevna vojna je potekala med 27. junijem, ko Jugoslovanska ljudska armada napadla neodvisno Slovenijo, in 7. julijem 1991. Uvod v vojno se je sicer zgodil vsaj že z majskimi dogodki v Pekrah pri Mariboru in s smrtjo civilista Josefa ŠIMČIKA, vojna pa se je formalno sklenila konec oktobra 1991, ko je moral zadnji jugoslovanski, in s tem zadnji tuji vojak zapustiti ozemlje slovenske države. Policijske sile in slovenska Teritorialna obramba so med vojno uspešno onemogočile večjo agresijo Jugoslovanske ljudske armade. V času trajanja vojne je bilo več kot 70 večjih in manjših spopadov v katerih je na slovenski strani izgubilo življenje 19. oseb, skupaj pa 76.

Na Brionih se je 7. julija 1991 delegacija Evropske unije sestala s slovensko, hrvaško in zvezno delegacijo. Po petnajsturnih pogajanjih so sprejeli Brionsko deklaracijo, s katero so bile ustavljene sovražnosti na ozemlju Slovenije, slovenska stran je za dobo treh mesecev zamrznila svoje osamosvojitvene aktivnosti, kljub temu pa sta slovenska vojska in policija ohranili popolno suverenost na slovenskem ozemlju. Zvezno predsedstvo je 18. julija 1991 sprejelo sklep, da se enote JLA v treh mesecih umaknejo iz Slovenije.

Moje osebno mnenje je, da bi morali ta datum dostojno obeležiti, saj so bile z dogovorom prekinjene sovražnosti in je s tem bilo prihranjenih mnogo žrtev na obeh straneh, kot je bila tudi preprečena večja materialna škoda.

Tekst po podatkih iz spleta D. KOMAR.

12. POHOD CERJE TRIGLAV

Pohod na Triglav v organizaciji ZB za vrednote NOB ob sodelovanje Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Zveze policijskih veteranskih društev SEVER in Zveze častnikov Slovenije, je posvečen partizanskim patroljam ki so v letu 1944 ob Aljaževem stolpu izobesile slovensko zastavo, na razvije slovenske zastave (takrat še brez grba) ob osamosvojitvi leta 1991. Letošnji, že jubilejni 40. je bil posvečen še 85 letnici ustanovitve OF. V organizaciji našega društva veteranov Sever Severna primorska je bil letos organiziran 12. pohod Cerje – Triglav.

Pohodniki našega društva so se 6.7.2026 v zgodnjih jutranjih urah zbrali pri Pomniku braniteljem slovenske zemlje

na Cerju. Pohodnike in druge zbrane je najprej pozdravil predsednik našega društva Angel VIDMAR nato pa g. Mavricij HUMAR – župan občine Miren – Kostanjevica, ki se pohodnikom že tradicionalno priključi na poti do Mirna, kjer jim pripravi sprejem in zaželi lahek korak in srečno pot.

Pot so nadaljevali mimo Vrtojbe do Šempetra pri Gorici, kjer jih je na sedežu občina Šempeter – Vrtojba sprejel župan mag. Milan TURK. Med potjo v Novo Gorico se jim je pridružil podžupan občine Nova Gorica g. Marko TRIBUŠON in jih pospremil do sedeža občine, kjer so se osvežili. Pot jih je vodila do sedeža PU Nova Gorica, kjer jih je, kot preteklo leto, sprejel direktor mag. Robert BERGINC. Po krajšem klepetu so se povzpeli na Prevalo, in s postankom za kosilo skoz Grgar do Čepovana, kjer so zaključili prvo etapo in prenočili v lovski koči LD Čepovan.

Naslednje jutro, 7.7.2026 v zgodnjih jutranjih urah so se iz Čepovana preko Vrat spustili do železniške postaje Most na Soči. Po krajšem postanku in okrepčilu so krenili proti Mostu na Soči, mimo Modreja do Tolmina, kjer jih je pričakal Dušan Komar predsednik tolminskega pododbora našega društva. Oglasili so se na PP Tolmin nato pa na sedežu občine, kjer jih je sprejela predstavnica občine. Za okusno kosilo so poskrbeli v Gostilni in piceriji Pri Martini, za kar se pohodniki in spremstvo zahvaljuje Rajku PODGORNIKU. Istega popoldneva so se povzpeli na planino Razor, kjer so se poslovili od spremstva in prenočili v tamkajšnji planinski koči.

8.7.2026 zjutraj so se povzpeli do planinskega doma na Komni, kjer so prenočili.

9.7.2026 so prehodili pot do Doma Planika pod Triglavom, ker so se srečali s člani našega društva, ki so tega dne krenili proti Triglavu iz Zadnjice.

10.7.2026 so vsi skupaj udeležili srečanja in kulturne prireditve na Kredarici in Triglavu.

11.7.2026 v jutranjih urah so sestopili in se ob 13. uri na Pokljuki udeležili osrednje proslave. Po prigrizku in krajšem druženju, ki ga je nekoliko skazil dež, so se vrnili domov. Član našega društva Marjan SMREKAR, ki se je pohoda udeležil prvič, je prejel spominski znak.

Tekst Igor VOLK, fotografije pohodniki in ostali.

POKLJUKA—ZAKLJUČNA SLOVESNBOST OB 40. OBLETNICI

V soboto, 11. julija 2026, je na biatlonskem stadionu na Pokljuki – Rudnem polju, pod pokroviteljstvom Zveze borcev za vrednote NOB Slovenije v sodelovanju z Zvezo veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS), Zvezo policijskih veteranskih društev Sever (ZPVDS) in Zvezo slovenskih častnikov Slovenije (ZSČ), potekala 40. zaključna prireditev pohoda na Triglav 2026. Prireditev v počastitev partizanskih patrolj leta 1944 in izobešanju slovenske zastave na vrhu Triglava leta 1991, 35. let samostojne Slovenije in 85. let ustanovitve Osvobodilne fronte (OF).

Spominski pohod posvečamo Triglavu - simbolu slovenstva in patroljam, ki so se v boju za svobodo in neodvisnost povzpele na vrh v letu 1944 in letu 1991 in 35-letnici osamosvojitve Slovenije. Pohod in zaključna prireditev predstavljata eno od osrednjih vsakoletnih domovinskih prireditev v Sloveniji. Pohoda se je udeležilo 499 pohodnikov. Na vrh gore jih je prišlo 238 in sicer 81 pohodnikov ZB za vrednote NOB, 141 Zveze veteranov vojne za Slovenijo, 197 Društev veteranov SEVER in 197 pohodnikov Slovenskih častnikov.

Slovesnosti so se udeležili številni praporščaki domoljubnih in veteranskih organizacij. Po prihodu množice pohodnikov na prizorišče in zaigrani himni sta sledila pozdravna nagovora; g. Jože SODJA, župana Občine Bohinj in ga. Danijela MANDELJČ, predsednic Organizacijskega odbora Spominskega pohoda na Triglav. Slavnostni govor pa je imela ga. Nataša PIRC MUSER, ki je med govorom poudarila na enotnost, medsebojno spoštovanje, solidarnost med ljudmi in domoljub je tisti, ki ne sovraži. Kulturni program, ki ga je povezovala ga. Branka Smole so oblikovali; Orkester slovenske vojske Partizanski pevski zbor in mlada recitatorja, tenorist Klemen Torkar.

Ob zaključku se je povezovalka programa zahvalila soorganizatorjem za vso pomoč pri izpeljavi pohoda in zaključne prireditve. Zahvale so bili seveda deležni tudi vsi nastopajoči za vloženi trud, vsi prisotni pa so prejeli tudi prijazno povabilo k ponovnemu snidenju v letu 2027.

Slovesnosti so prisostvovali tudi naši pohodniki, Društva veteranov Sever Severne Primorske, ki so se na pot podali že zgodaj zjutraj, v ponedeljek 6. julija 2026 od Pomnika miru iz Cerja s krajšimi postanki in toplimi sprijeti na Občini Miren-Kostanjevica, Šempeter, Občini Nova Gorica in Policijski upravi Nova Gorica in naprej pot nadaljevali proti najvišji gori v Sloveniji simbolu slovenstva Triglavu in seveda članice in člani društva, ki smo jih pričakali na Pokljuki.

Povezava na videoposnetek... <https://youtu.be/2eEIS-PLTrA>

Tekst V. ŠIBELJA, fotografije ŠIBELJA in GRADIŠNIK.

SREČANJE NA MOSTU NA SOČI

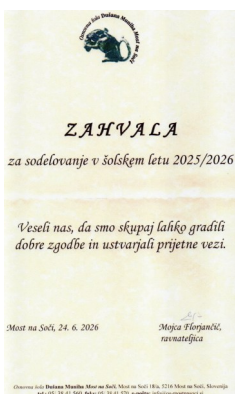
V soboto, 11. julija 2026 ob 11.06 uri so ZB za vrednote NOB Bovec, Kobarid, Tolmin, ZB KO Most na Soči in TD Most na Soči organizirali tradicionalno srečanje članov veteranskih organizacij in njihovih simpatizerjev. Na vabilu je bilo kot soorganizator poleg OZVVS Gornje Posočje navedeno tudi naše društvo. Uvodni nagovor je imel predsednik TD Most na Soči Rajko LEBAN, ki je v nadaljevanju tudi povezoval program. V imenu ZB KO Most na Soči je prisotne pozdravil Egon DEVETAK, v imenu našega društva Dušan KOMAR in v imenu OZVVS Gornje Posočje Igor RUTAR. Slavnostni govorec je bil predsednik ZB za vrednote NOB Bovec, Kobarid, Tolmin Rok URŠIČ. V svojem govoru je poudaril pomen spoštovanja zgodovinskih dejstev in nedopustnost, da se jih poskuša spreminjati ali prilagajati trenutnim političnim potrebam. Za kulturni del programa je s partizanskimi in domoljubnimi pesmimi poskrbel Kvartet Qartos iz Levpe. Po koncu prireditve so prisotne popeljali še po jezeru z barko Barka. V prijetni družbi smo se kar nekaj časa zdržali na druženju ob dobri hrani in pijači.

Tekst D. KOMAR, fotografije E. GERBEC

SKRB ZA OBELEŽJE

Kot že lani, smo tudi letos poskrbeli za vzdrževanje okolice spominskega obeležja v Jurmanih v Volčanskih Rutih. Domačin in naš član Ljubo JUG je pokosil travo, obrezal grmičevje in odstranil odpadlo listje in vejeve.

Dogovorili smo se, da bomo v naslednjih tednih obnovili še napis in zvezdo.

Tekst in fotografiji Ljubo JUG.

ZAHVALA OŠ MOST NA SOČI

Društvo je od OŠ Dušan MUNIH iz Mosta na Soči prejelo pisno zahvalo za sodelovanje v šolskem letu 2025/26. Naj omenim, da smo na šoli opravili predavanje o vlogi milice v osamosvojitveni vojni in da učenci OŠ vsako leto sodelujejo decembra ob slovesnosti v Gorenji Trebuši

Tekst in fotografija D. KOMAR.

SPOMIN NA POLICISTA IN VETERANA

V poletnih mesecih, običajno v juliju ko bi imel ORNIK Jakob rojstni dan obiščemo ploščo, ki se nahaja ob cesti Zatolmin —Polog (Javorca). Na kraju, ner se je med opravljanjem službe ponesrečil. Letos 15. julija bi dopolnil 69 let. Tudi letos smo se poklonili s cvetjem in svečo, prav tako smo počistili okolico.

Tekst in fotografije D. KOMAR.

ŠPORT ZA STAREJŠE

CERKNO IN OKOLICA

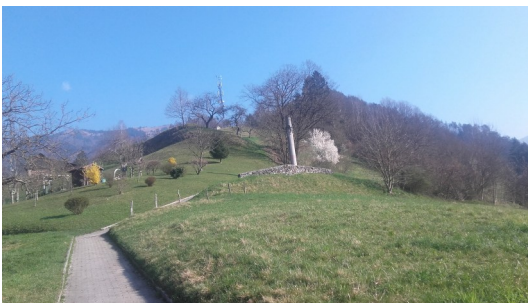

Prvo ot sem prehodil, pa dajmo še ostale., ki sem jih našel na spletni strani »Visit Cerkno – Zavod za turizem Cerkno«, kjer sem našel objavljene pohodne poti. Kot sem že napisal, da bom prehodil vse, ker jih ni veliko. Druga je bila:

Pot št. 2 — Trebenče

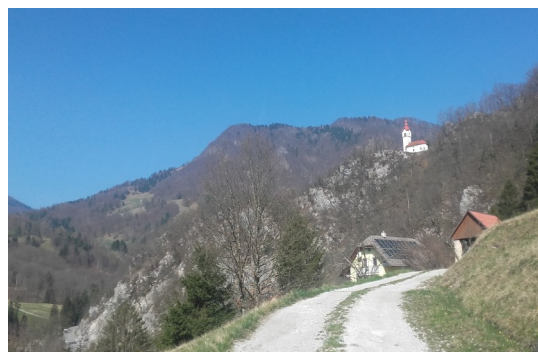
Ta pot—trasa je bila med hojo in objavo že odstranjena iz seznama poti. Pa saj je vseeno. Prehodil sem jo marca 2024 in naj jo še predstavim. Tokrat je bilo vreme idealno. Jasno in ne še pretoplo. Ker sem že poznal prvi del poti, ki je enak poti Franja

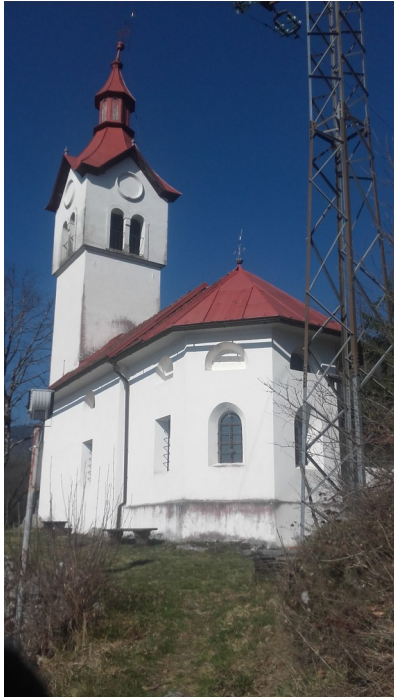
sem se odpravil v smeri Brdc. Sledil sem navodilom in skozi ozko ulico prišel do poti in se po njej pričel vzpenjati. Mimo plošč padlih Jakoba MAKUCA in Milojke ŠTRUKELJ sem prišel do spomenika

47. slušateljem partizanske šole na Brdcah. Od tu sem nadaljeval po stezi do asfaltne ceste, kjer sem zavil levo (smerna tabla) in se po cesti rahlo spuščal. Mimo napajališča iz leta 1924 sem prišel do zidane sušilnice za sadje. Kmalu se je cesta končala in sem po stezi prišel v gozd. Čez nekaj časa sem prišel do križišča poti s

smerno tablo, ki je bila potisnjena na tla. Čeprav sem bil v dilemi sem sledil puščici in se vzpenjal po kolovozu in kasneje stezi do križišča, kjer ni bilo nobene oznake. Nadaljeval sem vzpon po kolovozu in kmalu prišel do kozolca in malo naprej tudi hiše. Tu sem ugotovil, da sem prišel previsoko, saj sem prišel do točke kjer sem bil ko sem hodil pot Franja. Najprej sem poskušal po stezi mimo kozolca, vendar o slabih 100 m ni bila več prehodna, zato sem se vrnil nazaj in se pričel vračati po kolovozu do križišča, kjer se mu je priključila steza. Tu sem nadaljeval po kolovozu in čez čas prišel do križišča, kjer se je priključila gozdna pot, po kateri bi moral priti.

V globeli sem opazil, da je pot prekinjena – odnesla jo je voda, to je verjetno razlog za spremenjeno oznako, vendar oznake niso do konca izvedene. Kmalu sem prišel iz gozda na travnato pobočje. Po krajšem vzponu sem prišel do kmetije z leseno sušilnico za sadje in

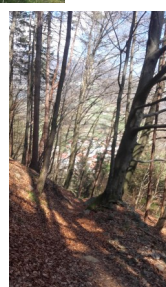

ceste po kateri sem se spuščal v naselje. Ko sem prišel do smerne table za cerkev sveti Jošt sem zavil desno po asfaltu. Pri hiši pa sem se po travniku povzpел do steze in po njej do cerkvice. Od tu je bil lep razgled v smeri Cerknega. Po krajšem počitku se, se na drugi strani hribčka po pašniku spustil do ceste in po njej do glavne ceste za Cerkno. Kmalu sem prišel do table naselja Trebenče. Pri prvih hišah sem sledil smerni tabli, prečkal potok Zapoška in nadaljeval po desnem bregu, po makadamski cesti in pri gostilni Pr Pakejc prišel ponovno na glavno cesto. Tako sem bil že v predmestju Cerknega – Mostaniji in po dobrem km na izhodišču. Pot ni posebej naporna, dolga dobrih 5 km in jo zlahka prehodiš v uri in pol.

Pot št. 3 — Gozdni vrt

Kot sem planiral sem se odpravil še na tretjo markirano pot imenovano Gozdni vrt. Pri vodnjaku sem našel smerno tablo in zatem sledil smeri po Močnikovi ulici, prečkal Gorenjsko cesto in nadaljeval po Gozdni poti. Prečkal sem potok Oresovka, nakar se asfaltna cesta pričela vzpenjati. Nazaj je bil lep pogled na središče Cerknega. Prišel sem v redek gozd in zatem je bil na desno pašnik z zanimivimi lesenimi objekti. V ovinku je bil manjši potok, ker je nekdo naredil miniaturo vodnega kolesa. Po cca 1,5 km je bila na desno ob cesti klopca iz katere je bil lep razgled hribovje na drugi strani z Zakrižem v sredini in levo o dolini proti Želinu. Malo nad klopjo sem zavil levo na gozdno cesto in po njej prišel do Gozdnega vrta, ki pa sedaj ni v uporabi in je le jasa in manjši vrt. Za vrtom sem sledil oznaki in se po stezi po gozdu spustil do asfalti-

rane ceste po kateri sem prišel. Po njej sem se vrnil na izhodišče. Ker mi je ostajal čas, sem se sprehodil do tovarne Eta in tam počakal avtobus. Pot je kratka cca 2,5—3 km.

ZGODOVINA—PRISPEVKI

Sedaj pa je čas, da se vrnemo k osebam iz zgodovine Tolminske.

VALENTINČIČ Alojz, domoljub, Tigrovec, pravnik (1909—1986)

VALENTINČIČ Alojz se je rodil 26. decembra 1909 na Kozarščah kmetovalcema očetu Alojzu in materi Ceciliji ŠTRUKELJ. Osnovno šolo je obiskoval v Volčah, italijansko nižjo srednjo šolo ter licej (1927-1930) pa v Tolminu. Že kot dijak liceja je bil zelo delaven v ilegalni organizaciji TIGR. Dijakom in tolminski mladini je predaval v ilegalnem krožku, ki je imel sedež v hiši Kati LENAR ob Tolminki. Valentinčič je bil pobudnik sabotažnih akcij s katerimi so preprečili marsikatero fašistično manifestacijo. V letih 1928–1930 je od trojke Danilo Zelen, Tone Černač in Josip Kukec prejemal ilegalno literaturo, ter jo posredoval naprej v Benečijo. Skupaj s še drugimi dijaki so po Slovenski Benečiji delili slovensko literaturo in uničevali italijansko. Bil je osumljen protiitalijanskega delovanja in zato pod policijskim nadzorom. Med množičnimi aretacijami leta 1930 je fašistična policija na domu v Kozarščah aretirala tudi Valentinčiča in ga zaprla v Gorici, ter ga po mesecu dni zaradi pomanjkanja dokazov izpustila. Ilegalno je preko državne meje odšel v Jugoslavijo. V Ljubljani se je vpisal na Pravno fakulteto in študij prava tudi končal. V Ljubljani je pomagal organizirati Klub primorskih študentov in več demonstracij proti italijanskemu fašizmu, zaradi česar je bil večkrat priprt. Zaposlitev je dobil v Skopju. Med narodnoosvobodilno borbo je v Beogradu sodeloval s Slovenskim narodnoosvobodilnim svetom. Po osvoboditvi pa je bil zaradi pripadnosti organizaciji TIGR v Ljubljani zaprt in odpuščen iz službe. Umril je 6. februarja 1986 v Ljubljani.

Tekst D. KOMAR, vir Wikipedija

BIČEK Franc, partizan, častnik (1910—1984)

Franc BIČEK - Bruno se je rodil 5. MARCFA 1910 v vasi Prapetno Brdo, občina Tolmin, primorskim staršem Andreju Bičku in Marjani Beguš. Med obema svetovnima vojnama je bilo na Primorskem zaradi fašizma veliko Slovencev prisiljeno v konfinacijo na jug Italije oziroma so zbežali v Jugoslavijo (nad 100.000). Zato se je družina Biček leta 1929 preselila v Bosno in Hercegovino (Banja Luka). Franc se je kmalu vrnil v Slovenijo. Takoj ob nemškem napadu na Jugoslavijo se je pridružil ljubljanskim prostovoljcem, ki so šli braniti slovenske meje. V partizane je šel julija 1941 in se je pridružil partizanski četi na Jelovici. Po nemškem napadu na Rovte je formiral Selško četo in bil tri mesece njen komandir, nato je postal komandir Škofjeloške čete do 6. septembra 1942. Slednjo je avgusta 1942 popeljal čez mejo na Primorsko. Maja 1943 je kot komandant Gorenjskega odreda vodil Jeseniško četo na Koroško. Sodeloval je pri mobilizaciji v partizane in formiral Prešernovo brigado. Zaradi hrabrosti je iz vodnika hitro pridobil naziv komandir čete. Jeseni 1942 postane komandant Cankarjevega bataljona in bil do ustanovitve Prešernove brigade komandir Gorenjskega odreda. Po kapitulaciji Italije (1943) je bil imenovan za komandanta tankovskega odreda za Slovenijo. Iz te enote se je kasneje formirala Jugoslovanska tankovska armija. Vodil je boje v Dražgošah ter v Poljanski dolini in na Mošenjski planini. Kot tankist je bil leta 1944 poslan v Egipt (Kairo), kasneje v Italijo (Bari, Rim, Neapelj) in v Grčijo (Solun). Ker je bil odličen vođa, jezikoslovec in finomehanik je postal ravnatelj tankovske šole in kasneje še ravnatelj avtomobilske šole v Italiji (Gravina in Puglia). Marca 1945 je bil poslan s kolono vojaških kamionov v Jugoslavijo in se vključil v zadnje boje z Nemci. Osvoboditev je dočakal v Beogradu. V JLA je bil vse do leta 1956, ko se je upokojil s činom majorja. Po letu 1956 se je zaposlil v avtoprevozniškem podjetju, kjer je učil nove kadre. Od leta 1979 je vodil domicilni odbor Cankarjevega bataljona do svoje smrti. Živel je v Knapah pri Škofji Loki. Umril je 9. julija 1984 za posledicami prometne nesreče v Kliničnem centru v Ljubljani.

Tekst D. KOMAR, vir Wikipedija

BREZ NJIH BI NAM ŠLO TEŽJE

 PODGORNIK **ABBA**
NUTRITIONV letu 2025 so nam pomagali naslednji: **SKRTEL** d.o.o.REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVEZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV
ZA VREDNOTE NOB
SLOVENIJEASSOCIATIONS OF THE NATIONAL
LIBERATION MOVEMENT OF SLOVENIA**EMOK**®

Združenje borcev za vrednote NOB Tolmin

KS Dolenja Trebuša**TD Most na Soči****KS Tolmin****KS Kneža****J.A.F. Tapetništvo Jerica Kravanja****Steklarski servis Uroš CVEK****TED Dolenja Trebuša****LD Trebuša****OŠ Most na Soči****KS Tolmin****TD Most na Soči****KS Dolenja Trebuša****KS Kneža**

V letu 2026 so nam pomagali:

SKRTEL d.o.o. **PODGORNIK**REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVEZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV
ZA VREDNOTE NOB
SLOVENIJEASSOCIATIONS OF THE NATIONAL
LIBERATION MOVEMENT OF SLOVENIA

Združenje borcev za vrednote NOB Tolmin

Očka, kdo je bil v tvojih otroških letih najbolj pameten? "Moji starši." "Kdo pa je danes najpametnejši?" "Danes ste najbolj pametni otroci." "Ubogi očka. Ti pa res nikoli nisi bil pameten."

"Tako strašno kašljam, da celo noč ne morem spati!" "Si že poskusil s kislim zeljem in litrom mineralne vode?" "Ne, za to pa še nisem slišal!" "No, poskusi, pa boš videl, da bo pomagal!" Naslednji dan: "Si poskusil moj recept?" "Sem." "In še kašljaš?" "Ne, si ne upam!"

Moška hodita po ulici, za njima pa blondinka. Naenkrat eden od njiju na tleh zagleda kovanec in reče drugemu: "Poberi ga, ga boš lahko imel za telefon." "Ne potrebujem ga, ker uporabljam telefonsko kartico." "Jaz tudi ne, ker imam mobilni telefon." Odšla sta naprej, ne da bi pobrala kovanec. Blondinka, ki je hodila za njima, je slišala pogovor, se sklonila, pobrala kovanec in rekla: "Halo! Je kdo tam?"

Policista sredi vročega indijanskega poletja patroljirata po mestu. Vročina kar puhti iz asfalta in eden od policistov reče: "Prav želim si, da bi zdaj zapadlo vsaj pol metra snega!" "Si nor!" reče drugi. "Kdo ga bo pa kidal v taki vročini?"

Tri lenobe so ležale v sadovnjaku. Z drevesa je padel sadež in prvi reče: "Z drevesa je padlo jabolko!" Nato sledi enournna tišina, nakar se oglasi drugi: "Ne, ni bilo jabolko, bila je sliva!" Zopet ura tišine, nato pa tretji vstane in reče: "Jaz grem! Ne morem vaju poslušati, kako se stalno prepirata!"

"Moj sin je pa čisto podoben meni! Pa ne samo po videzu, tudi po obnašanju!" je veselo dejal žepar svojemu kolegu. "Kako se pa obnaša?" "Tako kot jaz, ko me prime policija. Včeraj ga je spraševala profesorica matematike, pa ni hotel ničesar povedati."

Po poročni noči Silva naroči sobno postrežbo: "Kilogram korenja in zelje." "Nič drugega?" "Ne. Želim samo videti, če moj mož tudi je kot zajec."

V osnovni šoli na Gorenjskem učiteljica Janezku zastavi naslednjo nalogo: "Tvoja mama je spekla jabolčni zavitek. Ko ga hoče razdeliti na enake dele, in sicer zate, za tvojega brata, za očeta in zase, na obisk pride sosed s svojim sinčkom. Na koliko delov bo tvoja mama razrezala zavitek?" "Ne bo ga razrezala! Skrila ga bo!"

Čakata blondinki na avtobus. Prva vpraša drugo: "Na kateri avtobus čakaš?" "Na 1.," pravi druga, "na katerega pa ti?" "Na 3.," odvrne prva. Nato se pripelje avtobus št.13. "SUPER," vzklikneta blondinki, "zdaj pa lahko greva skupaj!"

V gostilni se srečata zastopnika večjih trgovskih podjetij in se hvalita: "Jaz že deset let Eskimom prodajam hladilnike!" je rekel prvi. "Jaz pa že petnajst let Američanom prodajam ure kukavice," je povedal drugi. "To ni nič! To lahko vsak!" "Ja, toda jaz poleg vsake ure prodam še dvajset kilogramsko pakiranje hrane za ptice!"